

आदिकर्तेत्यनेन तत्पूर्वकं कर्त्तृतरमपि सूचितं तद्वर्शयितुं गुणावतारद्वाराचराचरसृष्ट्यादिकर्तृत्वमाह आदाविति यस्येत्यनुषंगः यस्य रजसा अस्य जगतः सर्गे कार्ये शतधृतिर्ब्रह्मा भूत् स्थितौ च विष्णुर्यस्य सत्त्वेनेति शेषः क्रतुपतिस्तत्फलदाता द्विजातीनां तद्धर्माणां च सेतुः पालक इत्यर्थः यस्य तमसा अस्याप्ययाय रुद्रोऽभूत् इत्येतैर्ब्रह्मादिभिर्निर्मितभूतैः प्रजासु उद्भवा दयो यतो भवंति स आद्यः पुरुष इत्यन्वयः ॥ ५ ॥ नरनारायणावतारमाह धर्मस्य भार्यायां दक्षदुहितरि मूर्तिसंज्ञायां नारायणो नर इति मूर्तिद्वयेनाजनिष्टजातः तच्चरितमाह नैष्कर्म्यमात्मस्वरूपं लक्ष्यते येन तत्कर्मकर्मनिर्हाररूपं वा उवाच नारदादिभ्यः स्वयं च चारचयोऽद्यापि कर्माचरन्नास्ते ऋषिवर्ये निषेवितौ अंगीयस्यसः ॥ ६ ॥ भगवदवतारत्वद्योतकं परमोपशमं दर्शयितुमिति हासमाह इंद्र इति दशभिः धामस्थानं तपसा गृहीतुमिच्छतीति विशंक्य तपोनाशाय कामं सपरिवारं प्रेषयामास सकामः बदरीभिरुपाख्यायते यः तं तस्याश्रम

आदावभूच्छतधृती रजसाऽस्य सर्गे विष्णुः स्थितौ क्रतुपतिर्द्विजधर्मसेतुः ॥ रुद्रोऽप्ययाय तमसा पुरुषः स आद्य इत्युद्भवस्थितिलयाः सततं प्रजासु ॥ ५ ॥ धर्मस्य दक्षदुहितर्यजनिष्टमूर्त्यां नारायणो नर ऋषिप्रवरः प्रशांतः ॥ नैष्कर्म्यलक्षणमुवाच च चारकर्मयोऽद्यापि चास्त ऋषिवर्य निषेवितौ अंगीयस्यसः ॥ ६ ॥ इंद्रो विशंक्य मम धाम जिघृक्षतीति कामं न्ययुक्तं सगणं सबदयुपाख्यम् ॥ गत्वाऽप्सरोगणवसंतसु मंदवातैः स्त्रीप्रेक्षणेषु भिर विध्यदत्तन्महिज्ञः ॥ ७ ॥ विज्ञाय शक्रकृतमक्रममादिदेवः प्राह प्रहस्य गतविस्मय एजमानान् ॥ मा भैष्ट भो मदनमारुतदेव वध्वो गृणीत नो बलिमशून्यमिमं कुरुध्वम् ॥ ८ ॥ इत्थं ब्रुवत्यभयदेन रदेव देवाः स व्रीडनम शिरसः सघृणंतमूचुः ॥ नैतद्विभो त्वयि परेऽविकृते विचित्रं स्वारा मधीरनिकरानतपादपद्मे ॥ ९ ॥

मप्सरोगणादिभिः सह गत्वा स्त्रीणां प्रेक्षणान्येव इषवो बाणास्तैः न तस्य महिमानं जानातीत्यतन्महिज्ञः ॥ ७ ॥ अक्रममपराधम् अहो अहं धीर इति विस्मयो गर्वः तद्गहितः एजमानान् शापभियां कं पमानान् भो विभो समर्थ हे देव वध्वः मा भैष्ट बलिमातिथ्यम् तान्प्रार्थयते इममस्माकमाश्रमं आतिथ्याभावे शून्यप्रायः स्यादित्यर्थः ॥ ८ ॥ हे नरदेव अभयदेशी नारायणे इत्थं ब्रुवतिसति देवाः कामादयः स व्रीडानि नान्नाणि शिरांसि येषां ते लज्जाभरणैवावनतशिरस इत्यर्थः सघृणंतमिति वा मायातः परे अतोऽविकृते स्वारा माश्र्वते धीराश्र्वतेषां निकरै रानतं पादपद्मं यस्य तस्मिन् त्वयि एतन् अक्षोभानुकंपादिन विचित्रम् ॥ ९ ॥